

عنوان مقاله:

تعیین کاربری‌های بهینه کارخانه ریسباف اصفهان بر اساس مدل «برنامه‌ریزی سلسله‌مراتبی»

محل انتشار:

فصلنامه نگرش‌های نو در جغرافیای انسانی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

لیلا پهلوانزاده - پژوهشگر دکتری مرمت بافت‌های تاریخی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

رضا ابویی - دانشیار دانشکده حفاظت و مرمت بافت‌ها و بناهای تاریخی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، ایران

فرهنگ مظفر - دانشیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

چکیده امروزه استفاده مجدد از موارد صنعتی به‌ویژه کارخانه‌های صنعتی یکی از مباحث چالش‌برانگیز حوزه میراث صنعتی محسوب می‌شود. ابعاد وسیع این بناها و به تبع آن، هزینه‌های زیاد مرمت و نگهداری و یا تمایل مالکان به تخریب این بناها و احداث ساختمان‌هایی با بازده اقتصادی فراوان از این چالش‌هاست. برای حل این مشکل، اندیشیدن کاربری مناسب برای این بناها از موارد مهمی است که باید بدان توجه کرد. موضوع این پژوهش حفاظت از کارخانه ریسباف اصفهان به‌عنوان یکی از موارد مهم معماری صنعتی ایران است که لازمه آن تعیین مناسب‌ترین کاربری‌ها برای این اثر بر اساس مجموعه‌ای از معیارهاست. در این پژوهش تلاش می‌شود به کمک مدل برنامه‌ریزی سلسله‌مراتبی و نرم‌افزار Expert Choice، مناسب‌ترین کاربری‌های این اثر صنعتی تعیین شود. بررسی ۵ معیار کلی این پژوهش نشان می‌دهد در اولویت نخست شایسته است که کاربری کارخانه (تداوم وضعیت موجود) و پس‌از آن کاربری فرهنگی با توجه ویژه به فرهنگ صنعتی ملاک تصمیم‌گیری برای حفاظت از کارخانه ریسباف قرار داده شود.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: میراث معماری صنعتی، کاربری بهینه، کارخانه ریسباف اصفهان، مدل برنامه‌ریزی سلسله‌مراتبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1165175>

